

τῶν μουσικῶν συνθέσεων (compositions). Ἦδη ἐν ταῖς παύσεσι κατὰ πρόσκλησιν περιφύμου γερμανοῦ μουσικοῦ μεταβὰς εἰς τὴν ἐξοχικὴν αὐτοῦ ἐπαυλὴν ἀσκεῖται μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς τέχνης.

— Ὁ ἡμέτερος βοτανικὸς κ. Θ. δὲ Χελδράιχ μεταβὰς εἰς Θεσσαλίαν πρὸς ἐρευναν τῆς Χλωρίδος τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀφ' οὗ ἐξήτασε τὸ Πήλιον κατῆλθεν ἤδη εἰς Λάριссαν. Ὡς δὲ μανθάνομεν, οἱ κόποι τοῦ φιλοπόνου καὶ σοφοῦ βοτανικοῦ ἡμεφύθησαν γενναίως διὰ τῆς ἀνακαλύψεως πολλῶν νέων φυτῶν.

— Ὁ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ τῶς καθηγητῆς τοῦ ἐν Ἑωαννίνοις Γυμνασίου κ. Νικόλ. Δόσιος ἐκλήθη καθηγητῆς τοῦ ἐν Γαλατζίῳ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Βενιέρη.

ΒΙΒΛΙΑ

2608. **Ἑστία**. Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 15 Αὐγούστου 1882. Ἀριθ. 346 (294). Λεπτά 25. Ἀθήνησι, γραφένον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4», σελ. 16. Περιεχόμενα: Τὸ ἀκούσιον ταξίδιον. (Διήγημα τοῦ Λουκιανοῦ Βιάρ. Μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). — Κακῆς ἀγωγῆς ἀποτελέσματα (Ἐκ τῶν τοῦ Ἑρβέρτου Σπένσερ). — Ἀρχαῖσι παρὰ τῷ Μικᾷ τῆς Ἰαπωνίας. — Τινὰ περὶ νάνων. — Διηροῖσι χρῆσι διαφόρων κρατῶν καὶ ἀναλογία αὐτῶν κατ' ἄτομον. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις.

2609. **Πολιτικὴ Γεωγραφία** πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων, Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Παρθενωγαγείων, συνταχθεῖσα ὑπὸ Μαργαρίτου Γ. Δήμιτσα διευθυντοῦ ἑλλήν. ἐκπαιδευτηρίου καὶ καθηγητοῦ τῆς Γεωγραφίας ἐν τῷ Ἀρσνακείῳ καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου. Μέρος πρῶτον. Γεωγραφία τῆς ἑλλήν. Χερσονήσου. Ἐκδόσις δευτέρα. Ἀθήνησι. Τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμίδης» ὁδ. Ἀγ. Μάρκου, ἀρ. 23. 1882. Σελ. α-β. 1-212. 8». Τιμὴ δραχ. 3.

2610. **Ἡ δημοκοπία ἀγωνιζομένη νὰ δημιουργήσῃ ἀγροτικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι καὶ Θεσσαλίᾳ**. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά. 1882. 8». σελ. 123.

2611. **Eine griechische Schrift ueber Seekrieg**. Zum ersten Male herausgegeben und untersucht von Dr K. K. Müller, Assistent an der K. Universität — Bibliothek Würzburg. — Würzburg. 1882. Εἰς 8», σελ. 53. [Ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ πονήματι ὁ κ. Müller ἐδημοσίευσεν τεμάχιον ἑλληνικοῦ κώδικος, πραγματευόμενον ναυμαχίᾳ, τῶς ἀνέκδοτον, ὅπερ ἀνεῦρε τῷ 1881 ἐν κώδικι τῆς Ἀμβροσιανῆς βιβλιοθήκης τῶν Μεδιολάνων, περιέχοντι καὶ ἄλλα τεμάχια ἐκ γνωστῶν συγγραμμάτων οἷον τοῦ Ὀνυσάνδρου, Μαυρικίου κτλ. γραφάντων τακτικά, στρατηγικά, ναυμαχικά, πολεμικά ἐν γένει κτλ.

Τὸ ὅλον ἑλληνικὸν κείμενον περιλαμβάνει 15 σελίδας, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ δ' κεφαλαίου, ἑλλήπουδς ὄντος ἐν ἀρχῇ καὶ λήγει εἰς τὸ ι'. Ἐγχοσι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων ὡς ἑξῆς. Κεφάλαιον ε'. — «Ὅτι χρὴ τὸν στρατηγὸν ἔχειν μεθ' ἑαυτοῦ πάντοτε τοὺς πεπειραμένους τῶν κατὰ θάλατταν καὶ τὰ παρακείμενα τούτοις χωρίων». — Κεφ. ζ'. «Περὶ σκοπῶν». — Κεφ. ζ'. «Περὶ σημείων, οἷς οἱ σκοποὶ κέχρηται». — Κεφ. η'. «Περὶ στρατηγικῶν σημείων». — Κεφ. θ'. «Πῶς δεῖ συντάττειν τὰς ναὺς πολεμεῖν μέλλοντας». — Κεφ. ι'. «Πῶς δεῖ τὸν στρατηγὸν μετὰ τὴν μάχην περὶ τοῦ εἰλόου οἰκονομεῖν».

Μετὰ τὸ κείμενον τὸ ἑλληνικὸν ὁ κ. Müller ἀναγράφει τὰς ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀμβροσιανοῦ κώδικος σχετικὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, διαιρῶν αὐτὰς εἰς τρία μέρη. Ἐν τῷ πρώτῳ περιγράφει τὸν ἐπὶ περὶ γαμνῆς γεγραμμένον κώδικα ἀνήκοντα εἰς τὴν 11 ἑκατοντ. παραθέτων καὶ λεπτομερῆ κατὰ λόγον ἡριθμημένον τῶν λοιπῶν τεμαχίων τῶν ἄλλων συγγραμμάτων, ἅτινα περιέχει, ὑποδεικνύων σύναμα ὅτι κατὰ ἀντιβολὴν τοῦ χειρογράφου πρὸς τὰς γνωστὰς αὐτῶν ἐκδόσεις δεικνύονται ἄξια λόγου διαφορὰ.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει συγκρίνει τὸν τῆς Ἀμβροσιανῆς κώδικα, τὸν μνημονευθέντα περὶ Τακτικῶν, πρὸς τοὺς περιέχοντας ὁμοίον εἶδους συλλογὰς ἄλλων βιβλιοθηκῶν τῆς Βιέννης, τῶν Παρισίων, τοῦ Στρασβούργου, τῆς Φλωρεντίας, τοῦ Βατικανοῦ, τοῦ Ἑσκουριά, τῆς Ναπολέως.

Ἐν τῷ τρίτῳ πραγματεύεται εἰδικῶς περὶ τοῦ δημοσιευ-

θέντος κειμένου τῶν ναυμαχικῶν, περὶ τῆς θέσεως τούτου ἐν τῷ κώδικι, περὶ τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς σχέσεως τούτου πρὸς ἄλλα ναυμαχικά. Ὡς πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγράφη, σημειοῖ ὅτι ἐστὶ προγενέστερος τῆς 7 ἑκατον. εἰκάζων τούτο ἐκ τῆς μὴ μνείας τοῦ ἑλληνικοῦ πυρὸς τοῦ Καλινίκου, καὶ τῆς μὴ γρήσεως, λέξεων τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ. Ἀποδίδει δὲ τὸ ἔργον τούτο εἰς τὸν τακτικῇ γράψαντα Ἀνὼ νυμον Βυζαντινόν, τὸν ἀκμάσαντα κατὰ τὸ 527 — 565, κατὰ τὸν Kiechly (Griech. Kriegsschrift. II, 2 S. 37).

Ἐν τῷ τετάρτῳ δὲ τέλος μέρει καταχωρίζει τὰς γλωσσικάς καὶ κριτικὰς παρατηρήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τῶν ναυμαχικῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1683.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρεθῆσεται ἔν βιβλίον].

Πλοῦτον τι κινδυνεύει νὰ βυθισθῇ. Ἀφ' οὗ ἐρρίφη εἰς τὴν θάλασσαν πᾶν ὅτι ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ, ἐφίσταται ἀνάγκη νὰ οὐσιασθῇ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πληρώματος, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ 32 ἀνδρῶν, 16 λευκῶν καὶ 16 μαύρων. Ἐπομένως ὁ πλοίαρχος τάττει αὐτοὺς εἰς μίαν μόνην σειρὰν ἵνα τοὺς δεκατίσῃ. Ἀρχίζει δὲ τὸν δεκατισμὸν ἐξ ἀριστερῶν, μετρῶν ἀνὰ δέκα καὶ ῥίπτων τὸν δέκατον εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐκτελέσας τὴν ἀρίθμησην τῆς σειρᾶς μέχρι τέλους ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐξακολουθῶν τὸ μέτρον ῥίπτει πάλιν τὸν δέκατον καὶ προχωρεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μέχρι τοῦ δεκατισμοῦ τῶν 16. Τούτου περατωθέντος, εὐρίσκεται ὅτι οἱ βιβθέντες ἐκ τοῦ πληρώματος εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν ὅλοι οἱ μαῦροι.

Κατὰ τίνα τρόπον εἶχε τάξει εἰς γραμμὴν τοὺς ναύτας ὁ πλοίαρχος ὅπως σώσῃ τοὺς 16 λευκοὺς;

1684.

Μὲ περιφρονεῖ ὁ κόσμος, ἄδικα μὲ ταλανίζει. Κ' εἰς τὰς ὑβρεῖς τὸν πολλὰκις πρώτον ἀπ' ἐμὲ ἀρχίζει. Μ' ὅλα ταῦτ' ἂν λάβω μίαν κεφαλὴν, σημαίνω γένος, Ἐν ὅμῳ λάβω ἄλλην, τότε ζῶ μεμονωμένος. Ὡχρίξ ἂν λάβω τρίτην καὶ φωνὴν ἄλλους ἀφίνεις. Ἐν λάβω δὲ τετάρτην εἰς τὰ γράμματα μὲ χύνεις. Πέμπτην κεφαλὴν ἂν λάβω θὰ σὲ κυριεύσῃ τρόμος, Καὶ ἐνθ' ὧν δὲν ἔχω, ζωὴν φθείρω παρανόμως.

Ἐν Μεγάλῃ Πύλματι.

Μ.

ΔΥΣΕΙΣ

1682.

28 φάλα:

24 φάλα:

2	5	2
5		5
2	5	2

3	3	3
3		3
3	3	3

20 φάλα:

4	1	4
1		1
4	1	4